

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Jolanta Frańczak

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

SSN Maciej Pacuda

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie ze skargi S. O.

na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 19 września 2016 r. w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 listopada 2016 r.,

oddala skargę.

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 19 września 2016 r. Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 38a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 38a ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jednolity tekst - Dz.U. z 2011 r. Nr 155, poz. 924 ze zm.), odrzuciła złożone przez partię polityczną S. O. sprawozdanie o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2015 r. Stwierdziła, że sprawozdanie, sporządzone według wzoru, zostało przedstawione w terminie określonym w art. 38 ust. 2 ustawy, oraz że

żaden z uprawnionych podmiotów wymienionych w art. 34a ust. 5 w związku z art. 1 ustawy nie zgłosił zastrzeżeń.

W sprawozdaniu partia wykazała pozyskanie w okresie sprawozdawczym darowanie przez przewodniczącego partii H. D. kwoty 155,00 zł, która została przelana na rachunek bankowy partii prowadzony w banku PKO BP S.A., oraz kwoty 156,20 zł, która nie została w okresie rozliczeniowym odprowadzona na ten rachunek, lecz wpłacona wprost do kasy partii. Tym samym w kasie partii S. O. gromadzone były środki pieniężne w kwocie 156,20 zł sprzecznie z art. 24 ust. 8 ustawy o partiach politycznych, co - zgodnie z art. 38a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 38a ust. 2 pkt 3 ustawy - uzasadnia odrzucenie jej sprawozdania finansowego. Na podstawie art. 39a ust. 1 ustawy o partiach politycznych zakwestionowana kwota podlegała przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

W skardze dotyczącej postanowienia Państwowej Komisji Wyborczej w całości przewodniczący partii S. O. wniósł o jego uchylenie i przyjęcie sprawozdania finansowego z 2015 r. W ocenie skarżącego, zastosowanie sankcji związanych z naruszeniem art. 24 ust. 8 ustawy o partiach politycznych do drobnej kwoty wydatkowanej na opłatę energii elektrycznej stanowi "nadinterpretację" tego przepisu. Jednocześnie oświadczył, że kwotę 156,20 zł przekazał na konto Urzędu Skarbowego.

Państwowa Komisja Wyborcza podtrzymała swoje stanowisko i wniosła o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 24 ust. 8 ustawy o partiach politycznych, partia polityczna może gromadzić środki finansowe jedynie na rachunkach bankowych, tylko z wyjątkiem kwot pochodzących ze składek członkowskich w wysokości nieprzekraczającej od jednego członka w jednym roku minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu poprzedzającym wpłatę, pozostawionych w terenowych jednostkach organizacyjnych partii - z przeznaczeniem na pokrycie wydatków związanych z bieżącą działalnością (art. 26a ustawy). Kwoty niepochodzące ze składek

członkowskich, również drobne, podlegają więc obowiązkowi gromadzenia na rachunku bankowym partii politycznej i mogą być wydatkowane na pokrycie kosztów bieżącego utrzymania partii tylko z tego rachunku.

Przyznany przez skarżącego fakt wydatkowania środków pieniężnych pochodzących z darowizny przeznaczonej na pokrycie kosztów funkcjonowania partii poza rachunkiem bankowym, wprost z kasy partii, jest wystarczający do stwierdzenia naruszenia tego przepisu. Prawną konsekwencją gromadzenia środków finansowych poza rachunkiem bankowym z naruszeniem przepisów art. 24 ust. 8 jest odrzucenie sprawozdania finansowego (art. 38a ust. 1 pkt 3 i art. 38a ust. 2 pkt 3 ustawy).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

kc